

לר"צ בכסלו תש"ח - 29.11.47

מדינת היהודים היא צורך העולם, ועל כן
קום תקום.

ת. הרצל; מדינת היהודים

שנת תש"ח שנת סגולה וברכה לעולם,
בחיי כל אחד מאתנו, ואורה יבהיק בהסטוריה
של עמנו עד סוף כל הדורות.

ד. בן-גוריון; בהלחם ישראל

כל ישראל ערבים זה בזה.

תלמוד תנחומא

אומה זו משולה לעפר ומשולה לכוכבים.
כשהן יורדין יורדין עד עפר, וכשהן עולין
עולין עד לכוכבים.

מגילה ט"ז

מה נאמר?

בעה, אילנה ויהודה במצאים
בקורס-הדרכה של שלושה שבועות,
בבית רוטנברג בחיפה.

מינה ופנינה יצאו לקורס
מטפלות בן שבועיים.

חוג לקראת החורף: אנגלית,
שייקספיר. תלמד מרלין קרבווק.

ימי הולדת

8/12 - אייבן לוין

12/12 - גילה מדר

- אניטל באי

ימי נשואין

11/12 - דיאן וג'רי נוימרק

חשוב! חשוב!

במוצאי שבת תוגש ארוחת
הערב בחדר האוכל בין
השעות שש לשבע, וזה כדי
לאפשר הגשה באותה יותר.

אבא, בואו בזמן.

ז' בט

בליל שבת שמענו הרצאה מענינת מפי
האדריכל פרדי קאהן מבית העמק, על תכנון
ובנין ערים בעתיד.

במדור המשקי תקראו כי הדייגים
שלבנו בעזרים במעלית מתוצרת-בית. ובכן,
מה הוא "מחוטל" זה? אורי שובל תכנן
ויצר, בכוחות עצמן, מעלית הידרולית
להעמסת דגים, ואל יהיה הדבר קל בעיניכם!
מתקן דומה מחירו כ-5000 ל"י. הוצאות
הביצוע אצלנו - ע"י אורי עצמו - עלו
ל-3000 ל"י בלבד, והרי לנו כלי מהימן,
מותאם לצרכינו, חוסך זמן ודלק ומאפשר
עבודה נוחה יותר. יישר כוחך, אורי.
אכן, דור ההמשך לא הכזיב!

הבטחנו כתבה מפיו של לן ווינטרוב
והרינו מקיימים דברנו בחוברת זו.
בודאי ראיתם את לן מסתובב פה ושם,
נושא על שכמו רפוד "נוח" של גבס. הוא
הולך ומחלים אך הבטלה קשה עליו, כנראה.
החלמה מהירה.

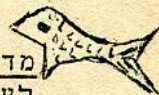
שמעתם על ההרפתקאה הקצרה של ג'ו,
שאפשר לכנותה: המסע הקצר ביותר
בהיסטוריה לטורקיה ובחזרה...
ג'ו צריך היה לבסוע בדחיפות לטיול
קצר בן יום-יומיים לטורקיה (לתקן
פנצ'רים בעצם). ובכן, לאחר ששלח
הודעה על בואו יצא לתל-אביב ופניו
מועדות לשדה התעופה. במשרד הבונים
בתל-אביב קבל הודעה דחופה ביותר להשאר
בבית כי הטורקים חוגגים איזה שהוא
"איד" ואם יבא ימצא את כל המפעלים
סגורים... נו, מה עושים? את הדבר
היעיל ביותר. אחורה פנה ובחזרה הביתה.
וטורקיה? תחכה לה עוד שבוע, ואז מקוה
ג'ו שלא יהיה עכובים לא-רציונליים
כאלה.

עוד אפרוח שעזב את הקן: אילן המאירי,
הלך לתגבר את כוחות כפר-הנשיא בצה"ל.

שוש סולומון נתנה את הזריקה הראשונה
ביום ג' השבוע ו...הכל בסדר. כולם
נשארו בחיים.

מרכז המשק והמזכיר חלו השבוע. חבל,
מה חבל שלא הוכנסו שניהם לחדר חולים,
לבידוד. היתה זו הזדמנות בפלאה לדבר,
לדבר, לדבר ולפתור את כל בעיות המשק.

מדגה: עונה חדשה התחילה. בעזרת מעלית חדשה מתוצרת בית מקוים הדייגים לעבור את המכסה הרשמית של הענף - אם ינתן להם שוק. המכסה היא 94 טון ויכולת השיווק היא 120 טון. השבוע כבר בשלה המשלוח הראשון בכדי לשבור את הקרח.

חולה: ההכנסות מאספסת יגיעו למתוכנן אבל בכותבה היה אסון. היבולים בכל הארץ היו זמוכים מהרגיל והיבול אצלנו לא יצא מכלל זה. הכותבה תכנים בערך 15.000 ל"י במקום ה-100.000 ל"י הצפויים.

השנה החדשה התחילה טוב יותר: העיבודים נעשו לפני הגשמים וזו השנה הראשונה שבה הספקצו לעשות גודדיות לקראת זריעת הכותבה.

לול: התחילו לצקת את הרצפה של הלול החדש (מעבר לצאן). המשך הבניה יהיה מהיר יותר. בינתיים הלול מלא עד לגג ויכיל בערך 42.000 עופות, בגילים שונים, כולל להקה חדשה של אפרוחים שתגיע בעוד כמה ימים. יחד עם הלול החדש יגיע שיווק בשר-עוף ל-120 טון לשנה.

הבונים: ארבעת ארגזי הענק העומדים על מגרש החניה של גמא מכילים מחרטות חדשות אשר יגדילו את יכולת הייצור של העיבוד השבבי ב-30%. כרגע ההגבלה היחידה לפיתוח המפעל הוא ביכולת הייצור, דהיינו: חוסר במקום ובבעלי מקצוע. מקוים להתגבר על כך עם גמר התוספת החדשה הנמצאת עתה בבניה. המפעל עבד כל השנה ב"שחור" (ברוח). בשלושת החדשים נובמבר עד דצמבר תישלח סחורה בסכום של 120.000 \$ ליצוא - בחלקו הגדול לארה"ב. שפע ההזמנות מאפשר הפסקת העבודה בקו ייצור פחות רצטיביליים, כמו ברוזה למשל.

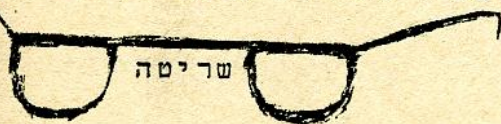
גמא-כור: לא מכבר בקרה במשק קבוצת תיירים, במסגרת ענף התיירות. לאחר קבלת הסבר קצר על המשק פנה אחד מהם אל כתבכם הנאמן בבקשת פרטים על מפעל הצעצועים. התברר שהתעניבותו היתה מקצועית. הוא שמע על המחירים, דבר על אפשרות של הזמנת 500.000 צעצועים והשאיר את כתובתו לקבלת כל הפרטים הנחוצים. ברגע שתגיע הזמנה נודיע על הדבר במדור זה.

הודעות מהאופטיקאי (פטקל-צפת)

חדשות מן הספריה

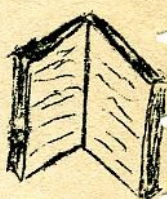
החנות פתוחה:
בבוקר - יום יום, עד שעה 12.00
אחה"צ - יום יום, מלבד ביום שלישי
(לפי חוק-עזר של עיריית צפת כל
החברות בעיר סגורות ביום שלישי
אחה"צ).

שריטה

* הערת המערכת? כדאי לשים לב לעובדה זו גם לצרכים אחרים!

בקרוב תופיע על לוח הספריה תערוכה של עטיפות ספרים חדשים באנגלית.

אנו מזכירים לחברים שכלם יכולים להכין רשימת ספרים אותם הם רוצים לקרוא. הרשימה צריכה להיות על ביר Full Scap (ביר כזה אפשר לקבל בספריה). יש צורך רק לכתוב את שם הספר. מטרת הרשימות שהספרים יעברו מקסימום חברים בתקופה קצרה. לכן חבר שמחזיר ספר חדש יקבל ספר חדש אחר במידה ויהיה.

תודה

כולנו יצורים

במילון אבן שושן כתוב: "יצור: ז. בריה; כל דבר חי בעולם שנברא...!!?! בו, החתול יצא מן השק, מעתה נבין את הדברים כהוריתם. להבא כשאפנה לאיש שיחי עלי להמנע מלקרוא לו משהו חי ונברא. אצטרך לקרוא לאלה הסובבים אותי "הה, אתה, בורג שכמותך!" או: "את, חתיכת אטריות שכמותך!" באסיפה היו "ר לא ידבר ל"חברים", כי כל אחד יבין שכאן רמז בלתי נעים לעבר קומוניסטי, הוא בוודאי יימסור אח רשות הדיבור ל"שותף למפעל בע"מ" או ל"שותפת לנשיון התישבותי מס...!"

בתגובה הנרגשת של הרבי יש איזה כובע שנוער. כל הכבוד לאדם המגן על עצמו כשהצדק עמו, אבל קשה לי להבין מדוע בפגעת. (א) ידידי הטובים מסתכלים בטלביזיה (גם אני נתפש לזה לעתים); (ב) בדמה לי שבלבלת שתי כתובות - זה היה קולין, אם איבני טועה, שהשתמש בדוגמת הטלביזיה כהרגל חברתי שיש לסלוד ממנו (קולין חביבי, תפוש מחסה! תורך בודאי יגיע בעוד שבועיים!!)

ג. אני באמת "סבור אינטלקטואלי" אבל החוג פתוח וכל אחד יכול להצטרף.

ד. אני בלחם נגד אלה שמפיצים קליפות גרעינים; שמדבקים מסטיק משומש לתחתית כסאות ושולחנות; שמפזרים בדלי סיגריות ואפר על הרצפה כדי ללמדנו שכך הם רוצים לנהוג בביתם שרק במקרה הוא גם ביתי. אני גם ממשיך להאבק נגד אלה שמתעלמים ממדרכות ומעדיפים לעשות שביל משלהם - חופש הפרט. איזה תור ארוך...

ה. אני באמת דואג לחייבו התרבותיים, אם כי ידוע לי שמה שנראה לי כטוב איבנו תמיד מושך את כולם. אבל ארצות אירופה ואמריקה סבלו ממחלה קשה שהופיעה עם בוא הטלביזיה: "חידלון חברתי" שמה, ולתקופה ממושכת לא יכלו הבריות, יצורים פשוטים כמוני (אם יורשה לי להשתמש במילה גסה), לגשת לבית ידידים ולהנות משיחת רעים - כלם ישבו באפלולית סביב ל"ארגז" המואר ועקבו בלהט אפילו אחרי הפרסומת הנואלת ביותר. ו. כאיש קיבוץ קבלתי מזמן שכפר-הנשיא מורכב מהרבה אנשים שונים ומשונים - כאלה המחזירים לי "בוקר טוב" וכאלה שאינם רואים אותי בלכתם; כאלה שמעליבים ומברכים אותי, מחייכים ומקדירים פניהם אלי וכאלה שיושבים אתי באסיפה או במקלט. לגבי ידידי חיי קיבוץ הם רצף של חוויות משותפות ואיני מקבל את הטיעון שמועדון חברתי חייב להיות כשלון בלי טלביזיה. ז. אני איש שאוהב לצחוק ולבדר - לא תמיד בהצלחה, אבל אם יבסו להגביל את תחומי ההומור שלי, אפנה לסניף הליברליים העצמאיים שיגבר עלי!

החוג ליהדות

ארחבו בשבוע האחרון את החוג האזורי ליהדות. המרצה היה פרופסור עמיר והנושא "עליה לרגל כמו שהיא משתקפת מספר תהילים". לא מעט חברים מקומיים השתתפו, ביניהם מן הדור הצעיר ומעבין לראות עד כמה הפעולה המחשבתית רצויה בקיבוצנו. המרצה, המלמד באוניברסיטת תל-אביב, ציין שהוא ממוצא יידי אך בדהמנו למצוא בסוף הערב שהוא הביט בשלושה בשעון יד שעמד. זה פטנט שאני כמורה מעולם לא העזתי להשתמש בו.

פני הקיבוץ בעתיד

כדי להגדיש את הסאה בשביל אלה שלא אוהבים הרצאות היתה בערב שבת הרצאה נוספת ומענינת מפי פרדי קהאן מבית העמק.

הנבואות הארכיטקטוניות, הסוציאלוגיות והטופוגרפיות הן שחורות כלן. הכפר בכל מקום בעלם. הכרך הסואן והבחנק אורב לאנושות שאוכלוסיתה תוכפל תוך 30-40 שנה. יצא לאור לפני זמן קצר ספר הנקרא "ספר יום הדין" המציין תמונה קודרת של ערים גדולות המתקרבות לעמידה דום, כיוון שהן צורכות יותר מדי חשמל ותחנות הכח אינן מסוגלות לספק את הדרישה; מתמלאות יום ביום בכלי רכב ואין מקום חניה;

עורקיהם מסתיידשם מאותו רכב שזוחל מרמזור אחד לשני במרחק חמישים מטר וכמובן הקצב העצבני של ריצה בלתי מודעת בותנת את אותותיה בפשע, התמוטטות עצבים, התמכרות לסמים והתזכרות. אומר פרדי בהומור תבוסתני: "תהיבו מן השללוח הכפרית כל עוד תוכלו, כי עוד מעט תהיה כחלום. המדשאות, המדרכות המוצלות בעצים והמרחבים הנוחים לעין בין בית לבית בידונים לכליון."

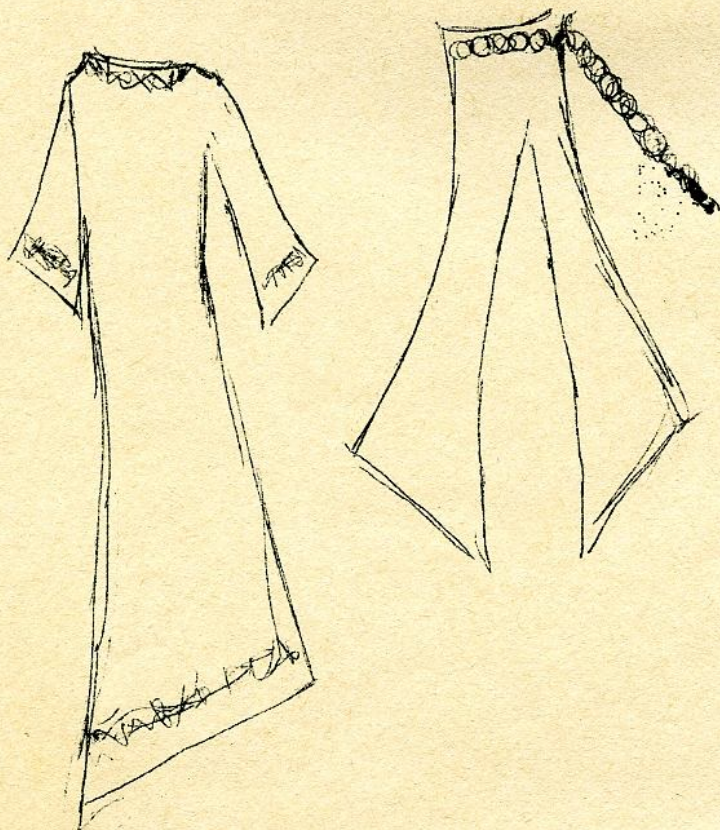
יש גם דרישות של גיל, מספר אוכלוסין ורמת חיים שמחייבות בניה צפופה; בניני ציבור רב תכליתיים ואפילו פתרון לבעית תחבורת פנים. כיום, הוא אומר, כדאי להרוס בנינים מיושנים כדי לבנות מבנה יותר רציונלי תחתיו. אבל טרגי מכל היתה הדגשת העובדה שהביצוע מפגר אחרי החזון והתכנון; לעיתים קרובות מדי איבנו מחדש אלא סתם נעתיק בתקובים קלים.

בערב שבת היתה השתתפות גדולה למדי אבל שוב הצעירים לא נראו. מתחילים להאמין שאפילו הופעת סופיה לורן או אורי גלר לא תצליח להוציא מתרדמת החורף, שהתחילה השנה עם סגירת בריכת השחיה.

חסרה יד

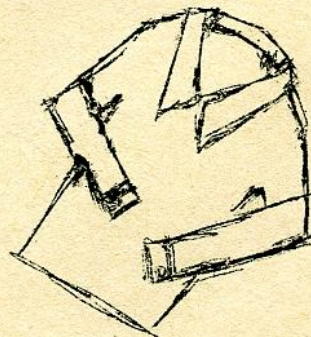
אם אתה יושב בחדר האוכל, עומד בקרבת המזכירות או בא למועדון לכל סיבה שהיא (זהירות מוקשים!) פעמים רבות מורגשת העדרה של יד מקצועית המסוגלת לעשות תקובים במועד הנכון בלי שהאחרים למקומות אלה יצטרכו להתחנן בפני המוסדות באשר הם - מרכז המסע, סדרן העבודה, הנגרים, החשמלאים, השרברים, מרכז קניות או ארגון אמהות עובדות. מדוע מחיצה מוצאת החוצה לעמוד באשם החורפי יחד עם כסאות הזקוקים לתיקון? מדוע כיסויי הקירות נראה כאילו יש לו מחלת עור כרונית - קילוף פה, טלאי שם? חסר בורג בכסא או בקולבים במלתחה - התקון המידי הוא ענין של דקות אבל עד שמגיע המושיע ההפסד הכספי גדול לאין שעור. חדר וייצמן שהפך לחדר עיון המנוצל רק ע"י המורה, שתפקידו להשליט סדר שם(!), משרה בי הרגשה טובה של מעשים גדולים שהיו, אבל הכל מתחיל להיות דהוי, קצת רופף, קצת עזוב, לא מעט בלתי מתוקן. ועדת מחנה, תבו דעתכם!

אריק

הודעה משריטה

חנות הבגדים תהיה פתוחה כל שבוע בימי שלישי ושבת:
יום שלישי - 12.30 - 14.00
יום שבת - 12.30 - 13.30
החברים מוזמנים.

ראשית אציין כי אינני מוכן להשבע על אמיתות כל הספור המובא כאן. כל אשר ארע סמוך לתאונה ואחריה סופר לי על ידי אחרים.

ובכן, השכם בבקר יצאתי לבאר-שבע ומשם בסעתי דרומה. עד שעה ארבע בקרתי בחצי תריסר משקים. בקבוץ ארז לקחתי טרמפיסט, סנדלר שכיר כבן 65 שרצה להגיע אתי עד אשקלון. בסענו לקיוסק של יד-מרדכי לשתות (אני ממליץ מאד על המיץ הטבעי שיש להם!) ומשם המשכנו לכיוון אשקלון. כאן המקום לציין כי בדמה לי - אך אינני בטוח - שלבשתי את חגורת הבטיחות. השעה היתה בערך 4 אחה"צ.

בכאן ואילך - אינני זוכר דבר, עד שהתעוררתי בבית החולים בתל-השומר, ב-11 בלילה, וראיתי את ליבני ופנינה. ממקוט זה אני מוסר את עדות הטרמפיסט, אשר כמעט ולא נפגע, במילים שלו בדו"ח המשטרה:

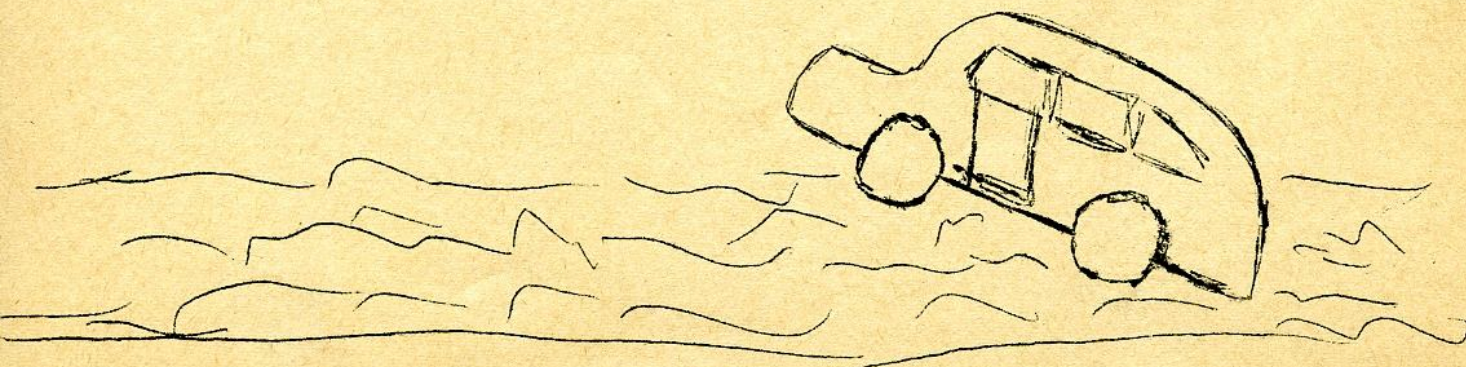
"הנהג בסדר. בא מולנו אוטו גדול, לבן, (האם היה זה אוטו או"ם? הערה שלי), ישר באמצע הכביש, וחכריה אותנו לרדת מהכביש."

לאלה שאינם מכירים, כביש יד-מרדכי-אשקלון הוא כביש ח... צר, בלי שוליים ועם ירידה בצד. כנראה ירדנו מהכביש והתהפכנו כמה פעמים. מהירות המקסימלית שבה בסעתי היתה 80 קמ"ש ונדמה לי שקרוב יותר, מעצם, ל-60 קמ"ש.

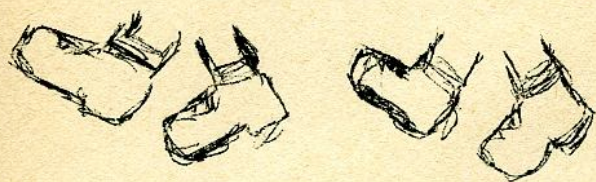
כנראה באספנו מיד ע"י אנשי סולל בונה והוסענו מהר מאד לבניה"ח באשקלון ומשם הועברתי לתל-השומר. לאלה שימצאו את עצמם במצב דומה ביום מן הימים, (חס ושלום!), הנני מציע בכל ליבני לבקש אשפוז בתל-השומר. מבחינת טפול, יחס, מסירות, גם של הרופאים וגם של האחיות - אין כמו מקום זה. במיוחד היה לי מזל ונלי לקחה אותי תחת חסותה.

אם ישאל אותי מישהו: איך היית יכול למנוע תאונה זאת - אענה: רק על ידי תרומה של 200 מליון ל"י לשיפוץ הכבישים בארץ!

ומכאן לנושא אחר שבעצם קשור לענייננו. מאחר ואני במצא בחדר החולים, פנוי מאד ומהרהר הרבה, במיוחד בכל הקשור בדרכים, כבישים, בטיחות ותאונות, כמו כן אני רואה מחלון חדר החולים את התחבורה הבכנסת למשק, ולפעמים בפראות ממש, ברצוני לשאול אם לא הגיע הזמן לבנות על קטע הכביש מן המפעל ועד מגרש החניה מספר פסי-בטון, שמטרתם להאיט את מהירות הרכב? הדבר בעטה כבר בעשרות משקים, בהוצאות אפסיות (רק דרוש מעט רצון טוב) והוכיח את עצמו בחיובי בהחלט.

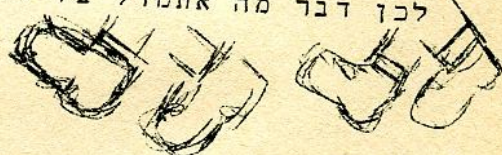
לדינה ורינה, עם גיוסכך לצה"ל, מספר שורות שנכתבו
לפני זמן רב - בעוד החוריה טריה - על מעשה שהיה
בבסיס הסירובות לבנות.

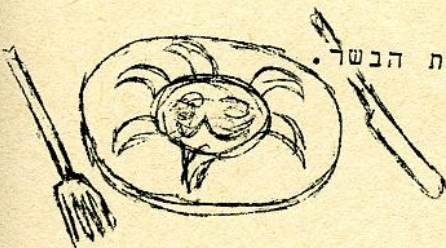
שלום לכם.

ראשית: מי שלא ראה את מחלקה ג' 1 אתמול בלילה בערך בשעה 11-12 לא ראה מראה מלבב מימיו. והכל בשל 7 בנות. בחשו מי היתה אחת מהן! וכל זאת למה? תארו לעצמכם מצב זה: מתן תרומת דם ביום ששי בבוקר, ובטלה כללית במשך כל שעות היום לאחר מכן. קבלת שבת אחרי ארוחת הערב, מסיבה מחלקתית קצרצרת וכיכוי אורות בשעה 9.30!!! נו, באמת, אז יושבות להן כמה בנות ומנסות לעייף זו את זו על מנת שתצלחנה, מאוחר יותר, להצטרף אל שכנותיהן הנמות את שבתן זה מכבר. שתי בנות בוספות זכו בעונש התייצבות במקום כלשהו מדי דקות מספר, ובכל פעם שהן חוזרות - זריקת מוראל ליתר הסובלות מדודי שינה. לפתע נשמע קול השומרת מעבר לדלת, קול זוועות המנסה להיות ברור, ועם זאת שקט: "המ"ם-פ"אית!" התגובה הטבעית והבדוקה - זינוק קליל למיטה ואל בין הסדינים; אך ללא הועיל. מיד גדלק האור ונשמע הצו: "תוך 5 דקות כל מחלקה ג' 1 בחוץ, בתלבושת עבודה מלאה (קרי: בעלים גבוהות וכובעים). טוב, קמות הנערות, ולאחר כמה דקות של אנדרלמוסיה מגיעים למצב של שלשות פחות-או יותר מסודרות מחוץ לדלת הביתן. אוי לאי-הצדק השורר בעולמנו: דוקא אלה שישבו קודם לכן שנת ישרים זוכות כעת בבזיפה על איחור של 4 דקות (!!!) למסדר. לאחר הרצאה קצרה הכוללת את ההסטוריה של בסיס הסירובות ואת קיצור בסיונה של המ"ם-פ"אית בהדרכת טירונות, מגיעה עת הפעילות הפיזית. בינתיים הספיקו כל שרוכי הנעלים להרכס, כל התסרוקות הצבאיות להתארגן וכל הכובעים להצמד לראשים בסיכוח. וכעת: "שמאלה פנה, שתיים שלוש סגור, דום בכיוון ההליכה, לפי השמאל קדימה צעד! הול אמייס, הול אמייס, הול אמייס הול!" לאחר סיבוב בשטח הבסיס, כאשר כמחצית הבנות בכשלות מפעם לפעם זו בזו או בעצמים הבולטים בשטח החשוך - אנו חוזרות לביתן. שוב הטפת מוסר קצרה המסתיימת בהצעה: "אני לא אספר דבר על המאורע לאיש מהסגל, ואתן תתחייבנה לא לחזור על מעשה פושע ובלוז זה". ההצעה מתקבלת פה אחד. סוף דבר: - למחרת במסדר הבוקר נשמע קולה המרנין של סמלת המחלקה: "הגדנה לי, קרה לכן דבר מה אתמול בלילה?" והמבין יבין.

יונה אורן (ריינס)

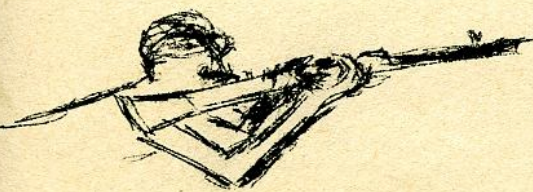
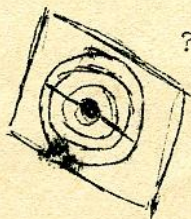
מפרי הטף

אורה במלי נכנסת למטבח ורואה את יוספה מכינה את הנשר.
אורה: מה המנה היום?
יוספה: שניצל
אורה: איזה מין היה זה שניצל?

- - - -

דני חוזר הביתה זו הפעם הראשונה במדי צבא!
מרגלית: אה! אתה חייל!
כבר הרגת קשה?

זה זמן רב שלא כתבתי לדברי הכפר, וזאת מסיבות מובנות לחלוטין.
עם כל הנוחיות שיכולה להציע מדינה כדרום אפריקה עדיין הטיפול במשפחה
בת חמש נפשות גוזלת לא מעט זמן וכח. אולם כעת, חודשיים ושבוע מאז הולדת
יוחאי אני מתחילה שוב לחזור לסדר יומי נורמלי ומוצאת פנאי ללמוד קצת וגם
לכתוב.

אנו עומדים כעת בעצומם של החגים אבל קשה לאמר שאנחנו מרגישים
אותם. בערב ראש השנה הגענו ליוהנסבורג בשעות לפני הצהריים. נכנסנו לבניין
הפדרציה הציונית (בניין גדול יותר מבניין הוועד הפועל בתל-אביב) ורק שם
כאשר שמענו כל אחד מברך את רעהו בברכת שנה טובה תפסנו פתאום שאמנם זה
ערב ראש השנה. למזלנו בליבו את ראש השנה יחד עם עוד כמה משפחות שליחים
במחנה ליד יוהנסבורג וכך יצרנו לעצמנו אוירת חג אולם לי היתה זאת הפעם
הראשונה בחיי שנה וק אני עם עוד מעוט אנשים סביבי חוגגת חג בשעה שלכל
הסובבים אותי זהו יום חול, ותייתה זאת הרגשה מזכאת. למזלנו חל השנה יום
כיפור באותו היום של אחד החגים הלאומיים של דרום אפריקה וכך היו כל
החברות סגורות ואפשר היה לחשוב שאמנם חל חג באותו היום. אפילו בית הכנסת
לא הוסיף לי להרגשת קדושת היום כי כל עזרת הנשים לא היתה אלא תצוגת אופנה
ממדרגה ראשונה, ואילו למטה, אצל הגברים התנהלו עסקים פורחים. חסרה היתה
לי האוירה של חדר וויצמן כאשר ריחות האוכל חודרים לתוכו מתוך חדר האוכל
וכאשר על כל החלונות מסביב צובאים עשרות ילדים ולא עשרות מכונות.

יחד עם זה עלי לציין בסיפוק שמבחינת הידע היהודי מקבלים הילדים שלנו
שלנו יותר מאשר היום מקבלים בקיבוץ ויותר ממה שקבלתי אני בבית הספר.
כל יום כאשר הילדים מתרחצים אני שומעת מחדר האמבטיה שני קולות צעירים
מפזמים "שמע" ישראל" ו"אדרן עולם". עם זאת קשה לי עדיין לקבוע כמה מכל
זה הוא בחינת ידע בלבד וכמה נקלט כערך של ממש.

שלא יהיה מקום לטעות! אינני מעדיפה אפילו לרגע קט את החיבור כאן
על פני החיבור שלנו. בגן של שרית אין זכר לפינת טבע והילדשם אינם יוצאים
כלל לטיולים. במקום טיולים ערכו להם מסיבת תה של בורות. רעיון מצויין אלא
שבבצוע היה זה מצעזע ארוך של ילדים שכל אחד היה צריך לפתוח ולהראות לעיני
כל הילדים והאמהות את המתנה שקנתה האם לפינת הבורות וכל האמהות ספרו זו
לזו כמה הן שלמו עבור המתנות והיכן קנו את המציאות האלה... לבסוף כשהצטרפתי
איכשהו להפרד משרית וללכת הביתה, ביסיתי לשכנע אותה להפרד ממני והצעתי
לה לשחק עם המתנות שקבלו הבורות, ואז התברר לי שאסור עדיין לפתוח את
המתנות והן נשארו כך לתצוגה במשך עוד כמה ימים...

גם בבית הספר של אלישע הוזמנו לארוע מיוחד. היה זה יום ספורט
לילדי הכתות א' וב'. המתח על המגרש הזכיר לי יותר את המשחקים האולימפיים
(לא שראיתי אותם אי פעם אולם אני כך מתארת לי אותם) ולא מרוץ לילדים בני
שש ושבע. התנהגותם של כמה הורים נתנה מקום למחשבה שכל עתידם של הילדים
מונח על אותו מסלול בן 50 המטרים על כר הדשא של בית הספר. ובכלל, השגעון
לספורט כאן הוא דבר שאנחנו לא מסוגלים בכלל לתפוש אותו. אחת מידעיותנו
מגלה דאגה רבה מן העובדה שבנה בן ה-13 מסרב לשחות בתחרויות ומעריך לשחות
להנאתו... ואולי יש מקום לדאגה מאחר וזוהי תופעה קצת יוצאת דופן פה.

כמה מילים על מצבנו בימים אלה. ברט ממשיך להיות פעיל ביותר בעבודה
ציונית לא רק בתוך אחד הבורים אלא גם ובעיקר בקרב כל מי שמוכן לשמוע על
ישראל ולגלות עניין בעליה. אגב, פה מזכר ברט לכל בשם אדיה וגם אני, בלית
ברירה, מתחילה לכנות אותו בשם זה. יש להציג שער שנחזור למשק בעוד 20
חודשים תצטרכו גם אתם להסתגל לשינוי הזה. אלישע ושרית מתחילים כבר לדבר
קצת אנגלית ואלישע גם קורא קצת ספרונים ושלטים ברחוב. שרית שרה שירים
רבים באנגלית אבל אף אחד מאתנו אסגו מבין מלה אחת מכל השירים האלה...
שניהם מתגעגעים למשק ולחבריהם בגן ובכתת תוחית ומרבים לדבר עליהם.
יוחאי אוכל, ישן ומחייך ובסך הכל אינו גורם לנו כל קושי.

הוא מבלה הרבה מזמנו בעריסה בחלק האחורי של מכונית הסטיישן החדשה שקבלנו וכך הוא נסע כבר כ-2300 ק"מ לפני שבועיים וכך הוא יסע נסיעה "קצרה" של 600 ק"מ בעוד ארבעה ימים... ואז, בפעם הראשונה במשך שנים רבות מוצאת את עצמי יושבת בבית יום יום וערב ערב בלי ישיבות ובלו טלביזיה, וכשאינני נמצאת בנסיעה אני יוצאת מן הבית למשך שעה ביום לקניות ולהביא את ערית מהגן. אגב, לכל מי שחושב על הילדים המסכנים של כפר-הנשיא הנאלצים להטלטל למרחקים לבית הספר כמה מלות תנחומים: אלישע נוסע כל בוקר לבית הספר למעלה מחצי שעה באוטובוס, וכשקרה פעם אחת שהוא אחר את האוטובוס הוא אפילו לא ידע שהאוטובוס כבר עבר וכך הוא עמד בגשם שוטף במשך למעלה מחצי שעה עד אשר אשה אחת בעלת שכל עברה במקום ותפסה מה קרה והחזירה אותו הביתה.

נדמה לי שהמכתב הזה קצת מבולבל הפעם, ואין פלא, כאשר לא ישנים הרבה בלילה וגם לא ישנים במשך היום (וזה קורה לי פה יותר מאשר היה קורה לי במשק) אז בשעה 11 בלילה קשה קצת לארגן את המחשבות. בכל זאת רציתי לכתוב לעלון שמאז יציאתנו את המשק נעשה לי עוד יותר יקר משהיה קודם, וחבל רק שבשעות האחרונות הוא אינו מגיע באותה מהירות שהיה מגיע קודם לכן (האם זה העומס על הדואר לרגל ראש השנה?).

ואסיים רק בבקשה חוזרת אל כל מי שמסוגל להחזיק עט ביד, אנא כתבו וספרו על כל המתרחש במשק, אנתנו צמאים לכל מילה.

שלכם תמר.

ב.ב.,

בשעה שהיה המכתב מונח על שולחן הכתיבה מחכה למשלוח קבלתי את הכפפה שנזרקה לעברי מאת המערכת והחלטתי להוסיף עוד כמה מלים. שמחתי מאד שאוסי כתב את מכתבו כי בנוסף לעניין שבו הוא גם הוכיח שלא רק נשות השליחים מסוגלות לכתוב אלא גם השליחים עצמם.

ודבר אחרון. מה קורה לילד הרגיל לקרוא מימין לשמאל ולפתע עליו להתחיל לקרוא לימין? קורא לו מה עקרה לאלישע כאשר קרא תמרור ברחוב ושאל אותי: אמא, מה זה Pots?

תמר

נכחו: ריבי כ, מינה, צפורה, פנינה, אפרים, קולין.

- - - - -

1. תקציב אישי - בגדים לכתה ו"א (בהשתתפות איירין, שריטה)

איירין מסרה על תוכן שיחתה עם מחסנאית הילדים של האיחוד, אשר התנגדה בתוקף לתקציב אישי לילדי המשק. והדבר מאד לא מקובל בתנועה. לדעתה, שיטה זו עלולה לגרום לאי שיוויון ברמת הבגד אצל הילדים. נוסף לכך ישנה בעיה קשה של ילדים אשר עדיין גדלים בגיל זה. על אף דעה זאת, הועדה סיכמה להכביס את התקציב האישי גם לי"א (בנוסף לי"ב) בהדגשה:

1. להזכיר שוב לכל הילדים וההורים, שילד אשר מקבל מתנה מבחוץ - יצהיר על כך וחלק מסויו של הבגד יורד מתקציבו (כפי שנהוג אצל חברים).

2. ברור שילד אשר גדל בצורה מזורזת יקבל עזרה מהמחסנאית.

3. הועדה רואה שהפעלת השיטה בשביל י"א היא דבר נכון וחינוכי, אבל איננה רואה שהתקציב האישי יורחב עוד - ויעבור גם לכיתות צעירות יותר.

2. מסירות שבת של כיתת ו"ב:

היתה פניה לשחרר את ילדי י"ב ממסירת השבת שלהם בגלל עומס עבודתם בני"הס, לימודים לתעודת בגרות וגם עבודת גמר. החלט לא להעביר לפניה מכיוון שכמעט כמו בכל משפחה בעולם - על תלמידי י"ב לעזור בבית. וחצי יום בחודש איננה דרישה גדולה לעזור לשרותים.

3. עישון סמים:

ג'וני הסביר שהעניין יובא לדיון במליאת כפר-בלום לאחר גילוי הסם אצל 3 מתלמידי כיתת י' (מאילת-השחר). הועדה לא סיכמה שום הצעה אלא על כל חבר אשר ישתתף במליאה לשקול לפי מיטב שפוטו בתוך הדיון שם.

4. קורס לרכיזי חברת ילדים:

הוחל להמליץ בפני ועדת עבודה שאפרים יצא לקורס זה, אשר יתקיים בינואר.

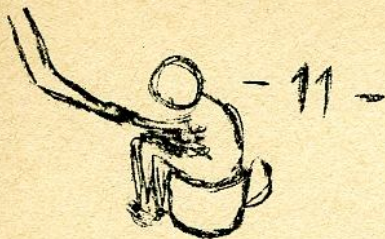
* * * * *

מהחלטות האסיפה מ-28/11/70

1. מזכירות האיחוד פנתה למשק בבקשה לאפשר לטומי לעבוד שנה שלישית בוועדת הקליטה של האיחוד. הבקשה אושרה פה אחד.

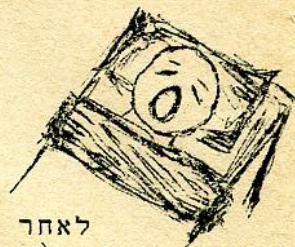
2. זוג בשם נביל ויג לבורץ נמצא באילת השחר כשנה במועמדות. הוא בגיל 35-40, היא בת 26 וילדתם בת 3. לאחר זמן מה באילת, בוצרו קשרים עם מספר חברי כפר-הנשיא ובסוף תקופת מועמדותם החליטו לפנות לכפר-הנשיא ולא להשאר באילת-השחר. המזכיר שוחח עם מזכיר אילת-השחר וגם עם שני החברים עצמם. מזכיר אילת מסר עליהם דו"ח חיובי מאד. במשק רואים אותם כזוג רציני ומצטערים על עזיבתם. היא עבדה בבית התינוקות והוא עבד רוב הזמן בבגריה כ"כ הוא מורה לגיטורה. האסיפה אישרה בואם פה אחד.

המשך בעמוד 11

- 11 -

על מסירת שבת

לאחר דיונים רבים בוועדת עבודה, ובהתייעצות עם גורמים שונים מחוץ לוועדה (כגון ועדת בריאות, מזכיר, טיפול מיוחד וכו') הננו מציעים לחברה את הנוסח הבא לתקנון מסירת שבתות.

1. שבת הוא יום מנוחה לחברה ואין עובדים בעצפים בשבתות.
2. מספר מינימלי של חברים יועסק כל שבת, לפי תור קבוע - כדי לקיים את השרותים החיוניים בלבד.
3. כל חבר, ללא יוצא מן הכלל ישתתף בתורבות זו.
4. חבר אשר מטעמי בריאות לא יוכל "למסור" את התורבות, יבצע אותה אך יוכל לקבל את השעות בחזרה במשך השבוע.
5. תורבות מסירת שבת תחול גם על חברים שלומדים בחוץ, בעלי תפקידים בחוץ וילדי כיתה י"ב, אך לא תחול על היילים בשרות.
6. המסירה תחול אחת לחודש, בערך ל-4 שעות. ועדת עבודה תבדוק את האפשרות של מסירה אחת ל-6 שבועות.
7. כל חבר אחראי אישית לבצוע המסירה שלו. במידה והוא (או בן-זוגו) יודע שלא יהיה בבית בעת תורו למסירה, הוא חייב להתחלף עם הבא אחריו, מראש. (הכוונה ליציאה לחופש, מילואים או קורסים קצרים).
8. עבודה בענף בשבת אינה פוטרת חבר ממסירה.
9. כל בקשה לשחרור מתורבות מסירת שבת תובא להכרעה בוועדה מיוחדת שתורכב ממרכזי ועדות עבודה, חברה ובריאות.

ההצעה הנ"ל עובדה על ידי ועדת העבודה ותובא לדיון והכרעה באסיפה בקרוב.
חברים שרוצים להציע הצעות אלטרנטיביות לסעיפים הנ"ל מתבקשים להודיע על כך למרכז ו. עבודה.

אדי

x x x x x x

המשך מעמוד 10 (החלטות האסיפה מ-28/11/70)

3. המזכיר מסר לאסיפה על החלטת שנתקבלה בפגישה של כ-50 אנשי חינוך בבית הספר "עמק החולה", לאחר מקרה העישון באילת-השחר. יש להודיע באסיפת החברים, במקומות השונים, על ההחלטה שכל בן שימצא מעשן סמים יורחק מבית הספר לצמיתות.

* * * * *

נוכחים: מיכאל ד, ריבי כ, מינה, יצקל, אריק, גרשון.
נעדרו: דוד, ג'יסון, (שניהם במילואים)

- - - - -

1. מרכז ועדת החברה

הנרי שפרונג בקש להשתחרר מתפקידו כמרכז ועדת החברה. לפי המלצת המזכיר, החליטה המזכירות להענות לבקשתו.
המזכירות הטילה על ועדת המיבויים לפעול מיד בכוונה להציע מועמד מתאים לתפקיד זה.
המזכיר יפנה אל אחד מחברי ועדת החברה בבקשה שיקח על עצמו לכנס את הועדה לפי הצורך, עד בחירת מרכז חדש.

2. גיוס לפרדס

בהתאם לסיכום מהישיבה הקודמת, גרשון מסר דו"ח מפורט על הסקר שערך לגבי החברים אשר נעדרו מהגיוס מיום 7/11/70. מתוך האינפורמציה שנמסרה, התברר שכמעט לכל החברים היו סיבות סבירות להעדרותם. בכך סיכמה המזכירות שאי השתתפות החברים בבעה בעיקר כהמצב המיוחד, לפי המסקנה הקודמת שלה - שארגון הגיוס היה לקוי עקב חוסר זמן לספל הכנת רשימות המשתתפים בצורה המקובלת. צוינה העובדה שבגיוס שהתקיים ביום 13/11 היתה השתתפות מלאה.

3. בקשה למועמדות

בריאן קפלן אשר השתחרר מצה"ל ובתקופת שירותו היה בסטטוס של "בן מאומץ", פנה בבקשה להתקבל כמועמד. בקשתו אושרה ע"י המזכירות.

4. שנת הכשרה

נמסרה אינפורמציה ע"י המזכיר בקשר לאפשרות ש 25-35 צעירים מן התנועה באוסטרליה ונדרום-אפריקה יבואו אלינו לשנה, החל מפברואר 1971.
לפי המתוכנן, הם יהיו בתנאי אולפן מחודש פברואר עד חודש מאי וברוב חודשי הקיץ יעבדו באופן מלא במשק. מכיוון שיש צורך במדריך מלא לכל תקופת שהותם בארץ, מדריך שיהיה אחראי להם גם בכפר-הנשיא וגם בכל הפעולות שלהם מחוץ לקיבוץ. החלט לבדוק את האפשרות לשחרור חבר מתאים.
הורכבה ועדה "עד הוק" בהרכב:
אריק, ריבי, אלק, וישראל אבידור והוטל עליה לברר רצעות מתאימות לתפקיד המדריך.
המזכירות תמשיך את הדיון בישיבה הבאה וכל הנושא יובא לאסיפה בקרוב.

5. ועדת קליטה

המזכירות החליטה להוסיף חבר נוסף לוועדת הקליטה, עקב ריבוי העבודה בועדה. הוטל על ועדת המיבויים להציע שם לאסיפה.

6. מקום השלישייה

רכז התרבות הודיע למזכירות שיש בדעת ועדת התרבות לערער על החלטת האסיפה להקים מחיצה במועדון. תחת החלטה זו יוצע למצוא מקום אחר לסלישייה.
המזכירות החליטה שערעור זה יובא לאסיפה הקרובה.
יש המשך...

7. תכנית משק

המזכירות ההליטה שלא לעבור על תוכנית המשק בפרוטרוט באסיפה. התכנית שאושרה ע"י ועדת המשק ושכבר ניתן הסבר עליה בישיבה פתוחה של מרכזי ענפים, תחולק בין החברים בקרוב. תיערך שיחה פתוחה, שבה יוכלו החברים המעוניינים לשאול שאלות ולהעלות הסתייגויות. במידה ויש הצעות לתקון הן תובאנה לבירור באסיפה. תכנית השקעות צרכניות ותקציבי החזקת-אדם יובאו לדיון באסיפה כרגיל.

8. תכנית השקעות צרכניות

המזכירות סיכמה את הצעתה להשקעות צרכניות לשנת תשל"א. התכנית תובא לאסיפה הקרובה. פירוט התכנית כדלקמן:

הצעת המזכירות להשקעות צרכניות תשל"א

מקורות מימון

במידה והבנק יאשר את תוכנית ההשקעות שאושרו ע"י ועדת המשק - יעמדו לרשות ההשקעות הצרכניות הסכומים כדלקמן:	
1. צרכני-כללי	30.000 ל"י
2. שיפוץ בתי-ילדים	15.000 "
3. חימום בריכת שחיה	5.000 "
ס.ה.	50.000 ל"י
(בתנאי שנקבל מענק ליתר ההוצאות)	

השקעות

1. תאורת מדרכות	5.000 ל"י
2. סדורים בחדר האוכל והמטבח העברת קומפרסורים מהמטבח "הוצאת אדים" בדלפק	2.000 ל"י 3.000 "
3. מגן למעקה במדרגות לח"א	5.000
4. שלשה מזגנים (העדיפות לפי המלצת ד. בריאות)	2.000
5. שיפוצים - בית בלובד	4.500
6. מחסן בגדים - מכונת תפירה+תוספות סגירה זמנית	1.500
7. שיפוץ בתי ילדים	2.000
8. שיפוץ + תוספות למועדון	15.000
9. ריהוט	2.000
10. חימום בריכת שחיה	8.000
	5.000
ס.ה.	50.000 ל"י